

200703799/1.

Datum uitspraak: 18 juli 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/52500 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 24 april 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 2 oktober 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie - voor zover thans van belang - een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 april 2007, verzonden op 7 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 15 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

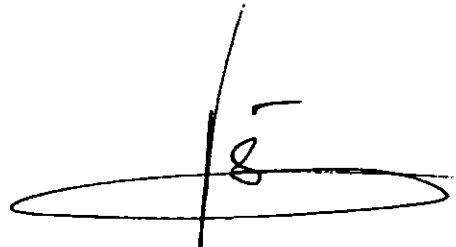
w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 juli 2007

282-526.

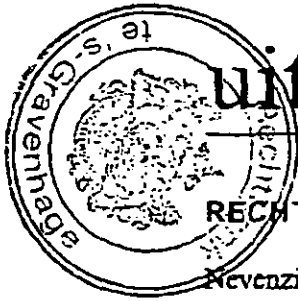
Verzonden: 18 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 06/52500

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op
van Sierraleonse nationaliteit,
V-nummer
eiser,
gemachtigde: mr. E. Ebes, advocaat te Lemmer,

en

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE, voorheen de Minister van Justitie, daarvoor
de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. M.D. Gunster, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 10 september 2001 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft eiser bij beschikking van 29 maart 2002 een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd verleend op grond van artikel 29, eerste lid, onder d van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) met ingang van 10 september 2001 en geldig tot 10 september 2004.

1.2. Op 26 augustus 2004 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd in de zin van artikel 33 Vw 2000 ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 2 oktober 2006 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.3. Bij beroepsschrift van 26 oktober 2006 heeft eiser tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld.

1.4. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser toegezonden en hem in de gelegenheid gesteld om nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.5. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 5 april 2007. Eiser en zijn gemachtigde zijn aldaar met kennisgeving niet verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Zaaknummer: Awb 06/52500

blad 2

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Eiser heeft ter ondersteuning van zijn aanvraag van 10 september 2001, samengevat, het volgende aangevoerd. Eiser, behorend tot de Fula bevolkingsgroep, woonde met zijn moeder in de plaats in Sierra Leone. In 1998 hebben rebellen het dorp van eiser aangevallen en hebben eiser meegenomen naar een rebellenkamp. Daar heeft eiser twee jaar doorgebracht. Eiser is met de hulp van een blanke man, die diamanten kocht van de rebellen uit het rebellenkamp ontsnapt. Daarna is eiser, met de hulp van dezelfde blanke man, per boot en per vliegtuig naar Nederland gereisd, waar hij asiel heeft aangevraagd. Bij beschikking van 29 maart 2002 heeft verweerder eiser de gevraagde verblijfsvergunning verleend, dit onder toepassing van artikel 29, eerste lid, onder d Vw 2000, met ingang van 10 september 2001 en geldig tot 10 september 2004. Eiser heeft op 26 augustus 2004 een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ingediend.

2.2. Verweerder heeft de aanvraag van 26 augustus 2004 afgewezen, omdat de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29, eerste lid, Vw 2000 is komen te vervallen. Bij brief van 16 september 2002 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie de voorzitter van de Tweede Kamer bericht dat het Kabinet heeft besloten het categoriale beschermingsbeleid voor asielzoekers uit Sierra Leone te beëindigen. Verweerder heeft voorts gesteld dat er ten tijde van het toekennen van een verblijfsvergunning aan eiser geen andere gronden bestonden als bedoeld in artikel 29, eerste lid, Vw 2000 voor het verlenen van een verblijfsvergunning. Verweerder heeft hiertoe overwogen dat eiser toerekenbaar geen reis- en identiteitsdocumenten heeft overgelegd, waardoor de oprechtheid van het asielrelaas van eiser op voorhand is aangetast en afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van dit asielrelaas. Voorts is eiser niet in staat gebleken om gedetailleerde, coherente en verifieerbare gegevens over zijn reisroute te geven. Eiser heeft niet verklaard op welke datum en in welke plaats de bootreis is aangevangen, noch heeft hij verklaard in welke plaats hij de boot heeft verlaten. Ook heeft hij niet verklaard op welke datum en met welke vliegtuigmaatschappij hij met het vliegtuig naar Nederland is gereisd. Hij heeft voorts niet verklaard in welke plaats hij een tussenlanding heeft gemaakt en hoe lang de vlucht heeft geduurd. Het feit dat eiser minderjarig was toen hij naar Nederland is gereisd doet aan het vorenstaande niet af, nu hij op dat moment ruim 17 jaar oud was. Nu er zich omstandigheden voordoen als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f Vw 2000, mogen in het relaas daarnaast ook geen hiaten, vaagheden, ongrijpde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van relevante bijzonderheden voorkomen. Van het asielrelaas van de vreemdeling dient dan een positieve overtuigingskracht uit te gaan. Verweerder is van een dergelijke positieve overtuigingskracht niet gebleken. Verweerder heeft daartoe overwogen dat het asielrelaas van eiser hiaten en vaagheden bevat. Eiser heeft verklaard dat hij van 1993 tot 2000 bij de rebellen verbleef, terwijl hij –blijkens zijn verklaringen– in augustus 2001 uit Sierra Leone is vertrokken. Eiser heeft voor dit tijdshiaat geen verklaring gegeven. Eiser heeft geen datum genoemd waarop de rebellen het dorp waar hij woonde hebben overvallen. Eiser heeft niet kunnen aangeven hoeveel rebellen bij hem aan de deur kwamen. Eiser heeft is erg vaag gebleven in het beschrijven van het rebellenkamp, terwijl hij toch stelt twee jaar daar te hebben verbleven. Eiser weet slechts de naam van de rebellenleider, maar weet niet of het de voor- of achternaam is. Eiser weet verder geen enkele naam van één van de rebellen te noemen. Ook heeft eiser niet kunnen aangeven hoeveel medegevangenen er ongeveer waren in het kamp. Eiser heeft vage verklaringen afgelegd over de blanke man die hem zou hebben geholpen of over hoe deze

Zaaknummer: Awb 06/52500

blad 3

eiser heeft helpen ontsnappen. Ten slotte heeft verweerder gesteld dat hem –waar het de huidige situatie in Sierra Leone betreft- niet is gebleken van gronden als bedoeld in artikel 29, eerste lid, Vw 2000 voor het verlenen van een verblijfsvergunning.

2.3. Eiser heeft zich allereerst op het standpunt gesteld dat het feit dat hij geen reis- en identiteitsdocumenten heeft overgelegd hem niet kan worden tegengeworpen. Hij is in zijn land van herkomst nooit in het bezit geweest van documenten. Hij was tijdens de reis naar Nederland afhankelijk van de reisagent en mocht de reisdocumenten niet zelf houden. Hij was minderjarig en angstig en het mag hem dus ook niet worden tegengeworpen dat hij weinig heeft kunnen verklaren over zijn reis naar Nederland. Voorts heeft eiser zich op het standpunt gesteld dat zijn asielrelaas geloofwaardig is geweest. Hij heeft niet tot 2000 maar tot 2001 bij de rebellen verbleven. Verweerder heeft onvoldoende rekening gehouden met het feit dat hij op jeugdige leeftijd bij de rebellen heeft verbleven en daar traumatische ervaringen heeft opgedaan. Zijn jonge leeftijd en zijn traumatische ervaringen kunnen dienen als verklaring voor het feit dat de verklaringen van eiser niet zeer uitgebreid zijn geweest. Bij terugkeer naar Sierra Leone zal eiser het risico lopen van schending van artikel 3 van het Europese verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Ten slotte is eiser van mening dat het traumatische van verweerder op hem van toepassing is, nu hij door de rebellen vele malen is mishandeld en als minderjarige getuige is geweest van moordpartijen.

Beoordeling van het beroep

2.4. Ingevolge artikel 33, aanhef en onder a, Vw 2000 is Onze Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

2.5. Ingevolge artikel 34 Vw 2000 kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende vijf achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, onder c, slechts worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28, afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 voordoet.

2.6. Ingevolge artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden ingetrokken dan wel de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur ervan kan worden afgewezen indien de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29, is komen te vervallen.

2.7. Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

2.8. Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is

Zaaknummer: Awb 06/52500

blad 4

toe te rekenen.

2.9. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c en d Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling

a. die verdragsvluchteling is;

b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernedrende behandelingen of bestraffingen;

c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst; of

d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

2.10. Met betrekking tot de vraag of eiser ten tijde van zijn eerste asielaanvraag in aanmerking kwam voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, onder a, b of c Vw 2000 overweegt de rechtbank als volgt.

2.11. Op grond van artikel 1 (A) van het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (het Vluchtelingenverdrag) worden vreemdelingen die afkomstig zijn uit een land waarin zij gegronde redenen hebben te vrezen voor vervolging wegens hun godsdienstige of politieke overtuiging of hun nationaliteit dan wel wegens het behoren tot een bepaald ras of een bepaalde sociale groep, als vluchteling beschouwd.

2.12. Niet is gebleken dat de politieke en mensenrechtensituatie in Sierra Leone zodanig is dat uitsluitend in verband daarmee aan een vreemdeling uit dat land een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 moet worden verleend. Daarom zal aannemelijk moeten zijn dat met betrekking tot eiser persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan op grond waarvan kan worden geoordeeld dat een verblijfsvergunning op die grond moet worden verleend.

2.13. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de omstandigheid dat eiser ter staving van zijn aanvraag geen documenten heeft overgelegd die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag en het feit dat dit aan eiser is toe te rekenen, reeds afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. De rechtbank overweegt daarbij nog, naar aanleiding van hetgeen door eiser op dit punt is aangevoerd, dat ingevolge vaste jurisprudentie afgifte van reisdocumenten aan de reisagent niet kan gelden als excuus voor het niet kunnen overleggen van deze documenten. De rechtbank acht het met verweerder voorts weinig aannemelijk dat eiser zo weinig informatie kan verschaffen over zijn reis naar Nederland.

2.14. In het geval er zich omstandigheden voordoen als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f Vw 2000, mogen in het relaas daarnaast ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van relevante bijzonderheden voorkomen. Van het asielrelaas van de vreemdeling dient dan een positieve overtuigingskracht uit te gaan.

Zaaknummer: Awb 06/52500

blad 5

2.15. Verweerder heeft zich voorts, naar het oordeel van de rechtbank, in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser voldoende positieve overtuigingskracht ontbeert.

2.16. De rechtbank laat daarbij zwaar wegen dat eiser slechts summiere verklaringen heeft afgelegd, ook nadat hem tijdens gehoren om nadere specificaties is gevraagd. De rechtbank acht het met verweerder weinig geloofwaardig dat eiser niet kan aangeven op welke datum de rebellen het dorp waar hij woonde hebben overvallen en hoeveel rebellen bij hem aan de deur kwamen. Voorts wekt het bevreemding dat eiser het rebellenkamp zeer summier beschrijft en dat hij niet weet hoeveel gevangenen er ongeveer in het kamp verbleven, terwijl hij toch heeft gesteld dat hij gedurende twee jaar in het rebellenkamp heeft verbleven. Ook is het in dit verband opvallend dat eiser slechts de naam van de rebellenleider weet te noemen en verder geen enkele naam van één van de rebellen. Voorts heeft eiser slechts vage verklaringen afgelegd over de blanke man die hem zou hebben geholpen en over zijn ontsnapping. Eiser heeft de rechtbank ten slotte niet kunnen overtuigen van het feit dat de jonge leeftijd van eiser en zijn gestelde traumatische ervaringen als verklaring kunnen dienen voor zijn summiere verklaringen.

2.17. Eiser kan derhalve niet aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning ontlenen.

2.18. Het is, mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, niet aannemelijk dat eiser gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen, zodat eiser aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000 evenmin aanspraak op een verblijfsvergunning kan ontlenen.

2.19. Voorts is er geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat niet is gebleken van zodanige klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van vertrek uit het land van herkomst dat van eiser niet verlangd kan worden terug te keren. Eiser kan derhalve aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 evenmin aanspraak op een verblijfsvergunning ontlenen.

2.20. De rechtbank is ten slotte niet gebleken dat eiser –waar het de huidige situatie in Sierra Leone betreft– ten onrechte niet in aanmerking is gebracht voor een verblijfsvergunning op grond van het bepaalde in artikel 29, eerste lid, onder a, b, c of d Vw 2000.

2.21. Gelet op het voorgaande heeft verweerder de aanvraag terecht afgewezen. Het beroep is dan ook ongegrond.

2.22. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Zaaknummer: Awb 06/52500

blad 6

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. L.W. Janssen en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van H. Siebers als griffier op 24 april 2007.

VOOR AFSCHRIFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 7 MEI 2007

BRUINSMA ADVOCATEN

Toevoeging is aangevraagd

HOGER BEROEP

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenkamer
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Betreft mijn cliënt:

van Sierra Leoneanse nationaliteit

Just. nr.

V-nr.

Procedurenr:

06/52500

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
01 JUN 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op van Sierra Leoneanse nationaliteit, thans verblijvende aan de te dezer zake domicilie kiezende te Lemmer, aan de Nieuwburen no. 32, ten kantore van de advocaat en procureur Mr E. Ebes die in deze door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd is tot het instellen van het hoger beroep en als zodanig voor appellant zal optreden en dit hoger beroep zal ondertekenen.

1.
Appellant heeft op 26 oktober 2006 beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage tegen de afwijzende beschikking van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie d.d. 2 oktober 2006. Bij zijn uitspraak van 24 april 2007 heeft de Rechtbank het beroep van appellant ongegrond verklaard (productie 1).

2.
Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 24 april 2007. Naar aanleiding van deze uitspraak dient appellant thans hoger beroep in bij uw Afdeling. Appellant meent dat hij procesbelang heeft bij zijn appel. Hij dreigt immers uit Nederland te worden gezet, nu de uitspraak van de Rechtbank negatief is.

GRIEVEN NAAR AANLEIDING VAN DE UITSpraak VAN DE RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE, ZITTINGHOUDENDE TE GRONINGEN D.D. 24 APRIL 2007

In voornoemde uitspraak heeft de Rechtbank ten onrechte het beroep van appellant ongegrond verklaard.

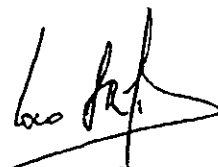
Ter onderbouwing van bovengenoemde uitspraak is de Rechtbank ten onrechte van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van appellant voldoende positieve overtuigingskracht ontbeert. De Rechtbank overweegt in dit verband ten onrechte dat appellant de Rechtbank niet heeft kunnen overtuigen van het feit dat zijn jonge leeftijd en zijn gestelde traumatische ervaringen als verklaring kunnen dienen voor zijn summiere verklaringen in het asielrelaas.

Als grief merkt appellant op dat hij als minderjarige naar Nederland is gekomen. Aangezien door verweerder niet wordt getwijfeld aan de identiteit en nationaliteit van appellant, staat de minderjarigheid van appellant vast. Voorts heeft appellant aangevoerd dat hij langdurig gedwongen verblijf heeft gehad bij de rebellen in het land van herkomst. De combinatie jeugdige leeftijd en gedwongen en traumatisch verblijf bij de rebellen hebben bij appellant ertoe geleid dat hij op bepaalde punten geen gedetailleerde verklaringen heeft kunnen afleggen. Gelet hierop valt niet in te zien dat appellant de Rechtbank niet heeft kunnen overtuigen van het feit dat zijn jeugdige leeftijd en zijn gestelde traumatische ervaringen als verklaring kunnen dienen voor summiere verklaringen.

Als tweede grief merkt appellant op dat de Rechtbank in de uitspraak in het geheel niet motiveert waarom appellant de Rechtbank niet heeft kunnen overtuigen van het feit dat zijn jonge leeftijd en zijn gestelde traumatische ervaringen als verklaring kunnen dienen voor zijn summiere verklaringen. De Rechtbank dient in de uitspraak hoe dan ook dit oordeel enigszins te motiveren. De Rechtbank heeft dit ten onrechte nagelaten.

REDENEN WAAROM appellant zich wendt tot uw Afdeling Bestuursrechtspraak met het eerbiedige verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 24 april 2007 te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten in beide instanties.

Lemmer, 1 juni 2007

bepaaldelijk gevolmachtigde
Mr E. Ebes